

de Tilfælde, hvor Forretningens Genstand ikke tilintetgøres eller forandres ved denne, og hvor den derhos uden urimeligt Besvær lader sig transportere, vil det ofte kunne være praktisk, at Tingen, efter først at være bragt til det Sted, hvor Sagens Forberedelse i det hele foregaar, eller eventuelt til det Sted, hvor de specielt Sagkyndige findes, derefter bringes til Stede under selve Domsforhandlingen, idet Erklæringer og Forklaringer af Syns- eller Skønsmændene — for saa vidt disse efter de oven for angivne Regler overhovedet kunne eller bør indkaldes til personligt Møde under Domsforhandlingen — ofte kunne blive kortere og simple og i alt Fald tydeligere og lettere at forstaa, naar de afgives med den paagældende Ting for Øje og under Paavisning af dennes Karakter og Egenskaber, end hvor de angaa en fraværende Ting, der i alle Punkter maa beskrives.

Med disse forskellige Eventualiteter for Øje ere §§ 121—126 affattede, angaaende hvis Enkeltheder i øvrigt følgende skal bemærkes:

I § 121 er der, ligesom i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje § 173, givet Retterne Beføjelse til at udmelde Syns- og Skønsmænd, selv om disse maa søges uden for, hvad der ellers er den paagældende Rets territoriale Omraade.

Den i § 121 indeholdte Regel gælder kun om den egentlige Udmeldelse af Syns- eller Skønsmænd; Indkaldelse til Afhørelse af tidligere udmeldte Syns- eller Skønsmænd sker efter Reglerne i § 104, jfr. § 131.

Naar der i § 122 og senere Paragrafer tales om Syns- eller Skønsmands „Erklæring“ og „Forklaring“, sigtes der ved „Erklæring“ til en sammenhængende, skriftlig Besvarelse af den dem stillede Opgave, medens der ved „Forklaring“ sigtes til deres Svar under mündtlig Afhørelse inden Retten, hvad enten saadanne nu træde helt i Stedet for Afgivelsen af skriftlig Erklæring eller fremtræde som Supplement til en saadan. — De gældende Regler om Obduktionsforretninger, hvortil der sigtes i Slutningen af § 123, ere Reglerne i Forordningen 21de Maj 1751 § 4 med de dertil sig sluttende Reskripter.

Reglen i § 126 er en naturlig Følge af, at Bevisdømmelsen er fri. Ligesom i Civilprocessen er „Oversyn“ og „Overskøn“ bortfaldet.

§ 127.

Naar det i Slutningen af denne Paragraf hedder, at Reglerne om Tvangsmidler

Forelagte Lovforslag m. m.

mod Vidner finde Anvendelse over for Syns- og Skønsmænd „med de fornødne Lempelser“, tænkes der herved særlig paa, at, medens Vidner kun sjældent kunne erstattes, ville Syns- og Skønsmænd ofte kunne erstattes, og der vil derfor efter Omstændighederne kunne være mindre Grund til Anvendelse af strænge eller langvarige Tvangsmidler (særlig Indespærring) over for Syns- og Skønsmænd end over for Vidner, ligesom saadanne Tvangsmidler efter Omstændighederne kunne være mindre formaalistjenlige til Fremkaldelse af en Virksomhed af den særlige Art, som Synet eller Skønnet kræver, end til Fremkaldelse af en simpel Vidneforklaring.

§ 128.

En Regel som den i nærværende Paragraf optagne, fandtes ikke i det tidligere Forslag. Paa Grund af den praktiske Vigtighed af det Tilfælde, den omhandler, bør den dog næppe savnes i en Kodifikation af Straffeprocessen, jfr. ogsaa N. L. § 210.

§ 129.

Medens man, som oven for ad § 114 omtalt, har undgaaet at paalægge en udtrykkelig Vidnepligt over for Politiet, har man ment at burde bibeholde den i det tidligere Forslag hjemlede Beføjelse for Politimesteren til i paatrængende Tilfælde under Bødetvang at tilkalde Syns- og Skønsmænd. Der er nemlig her paa den ene Side ikke den samme Fare for Misbrug af en saadan Bestemmelse som af en Bestemmelse om Beføjelse til Vidneindkaldelse, medens det paa den anden Side kan være af den største Betydning for den hele Undersøgelse, at særlig tilkaldte Sagkyndige (f. Eks. Retslægen) faa Lejlighed til at besigtige eller undersøge formentlige Spor af en begaaet Forbrydelse, medens det endnu er Tid. Den Erklæring, der kan afkræves de saaledes af Politiet tilkaldte Skønsmænd, vil dog først være at beedige, naar disse senere møde til Afhøring inden Retten (jfr. § 125), hvorhos det er paalagt Politimesteren snarest muligt efter saadan Tilkaldelse af Sagkyndige at henvende sig til Retten med Meddelelse om det skete, ligesom der endelig i § 200 er givet de tilkaldte Lejlighed til for Retten at forebringe deres mulige Klager over formentlige Overgreb fra Politiets Side.

§ 130.

De her givne Regler om Rejsegodtgørelse og Vederlag afvige noget fra Reg-